

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg føler mig rigtig godt utryg ved den retstilstand, man påstår der er skabt her i landet. Når man én gang har fået underkendt den i folketinget – og det fik man sidste år, fordi der var et flertal imod det – tør man fra regeringens side ikke engang fremlægge sine tanker i folketingssalen. Skulle det så være gældende ret?

Må jeg gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg: ifølge de oplysninger, der kom frem i Ekstra Bladet, og som ikke er blevet imødegået fra kompetent side, skønt jeg opfordrede til, at det skulle ske, var grundlaget for landsrettens dom et uklart og dårligt forbedret indlæg fra kammeradvokatens side. Det var ikke kammeradvokaten selv, der mødte, men det var ham, der havde godkendt det, ikke sandt? Og dette skulle så kunne give grundlag for en retstilstand! Hvorfor mon der har været otte til at votere? Mon ikke det er, fordi de også har været i tvivl?

Derfor er den eneste rimelige måde at skabe en retstilstand på – specielt i dette tilfælde, fordi det hele er så uklart – at gå ned i salen og bede om tilslutning, og får man det ikke, så er det ikke gældende retstilstand.

Knud Andersen (V):

Efter en dom afsagt af landsretten, hvor en skatteyder fik medhold i, at udgifter til advokat- og revisorbistand vedrørende en ført skattesag for domstolene var fradragsberettigede i indkomsten, foreslås det nu, at der i fremtiden undgås fortolkningstvivil.

Fortolkningstvivil og afventen på en tydeliggørelse af de regler, man skal leve efter, har der været. Derfor er der principielt grund til at være positiv over for dette forslag, idet det vil tydeliggøre nogle forhold på skatteområdet.

Men senere er der jo sket det, at landskatteretten i en nylig kendelse har tilkendegivet, at vi er vendt tilbage til de forhold, der var før skattefradragsrettens ophævelse. Skulle der herefter stadig være tvivl – og det mener vi ikke at der er – vil venstre gerne medvirke til at se nærmere på dette i udvalget.

Rahbæk Møller (SF):

Indledningsvis skal jeg sige, at vi er enige med de radikale i, at det er nødvendigt at ophæve denne fradragsret for udgifter i forbindelse med skattesager.

Det er en opfattelse, der gentagne gange har været udtrykt af folketinget, men den hidtil gældende retstilstand er for nylig blevet ændret af den administrative og den dømmende magt uden om den lovgivende magt og på trods af den lovgivende magts udtrykkelige opfattelse. Vi skal tilbage til Estrups tid for at finde noget tilsvarende. Jeg synes, det er helt passende, at det netop er Hørups gamle parti, der tager skridt til at ophæve denne underkendelse af folketingets opfattelse.

Vi er også enige med de radikale i, at der er behov for i almindelighed at lette borgernes økonomiske omkostninger i forbindelse med konflikter med myndighederne, men når det drejer sig om lovens konkrete udformning, er vi til gengæld uenige på nogle punkter.

For det første er det jo, på trods af hvad hr. Anders Poulsen og skatteministeren har gået rundt og sagt, ikke kun i skattesager, at borgerne kommer i konflikt med myndighederne. Det gør de også i sociale sager, miljø-sager og mangfoldige andre af livets forhold. Lovforslaget skulle formentlig have været bredere i sit sigte.

For det andet mener vi, det er forkert at give tilskud helt på trods af skatteyderens økonomiske vilkår. Vi mener, det skulle have været et tilskud, der skulle gives af en dommer, og at der skal tages hensyn til sagens omkostninger og skatteyderens økonomiske vilkår.

For det tredje er det ret beset et hul, der åbnes i statskassen, for der er jo ingen, der overhovedet fører kontrol med, hvilke udgifter der kan pålægges en skatteyder. Hans advokat kan jo teoretisk set pålægge statskassen arbitrært store omkostninger. Det er også tilfældet i dag med fradragsretten – det er givet – men vi synes, der skal være den begrænsning, at en dommer skal tage stilling til en rimelig støtteordning.

Derfor vil vi foretrække en ordning, der bygger mere på retsplejelovens almindelige principper, og vi vil meget gerne forhandle med forslagsstillerne om at finde frem til en ordning, der i højere grad opfylder disse mål. Men som sagt er vi enige i selve sigtet: at